

РЕШЕНИЕ

№ 197

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 19 юли 2013г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на седемнадесети юли през две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА Г.

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Г. КНАХД № 210 по описа на съда за 2013 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63. ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Дирекция „Инспекция по труда”(ИТ) – Софийска област (СО) против решение № 316 от 17.05.2013г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 147 по описа на съда за 2013г..

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление № 23-2306214/03.01.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област издадено срещу „***“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, кв. “Ралица”, ул. “****” №12А, представлявано управителя Б. Е. Б.*** за нарушение по чл. 128, т. 2 от Кодекса на труда (КТ), за което на основание чл. 415в, ал. 1 от КТ му е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 300 (триста) лв.

В жалбата се твърди, че решението на районния съд е неправилно и незаконосъобразно. Поддържа се теза, че актът за установяване на административно нарушение (АУАН) е редовно съставен, предявен и връчен, като са съобразени правилата на ЗАНН във връзка именно с НПК, така че правото на защита на наказаното лице да не е ограничено. На тези основания се иска да се отмени атакувания съдебен акт, като се потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател не изпраща представител.

Ответникът по жалбата ***“ ЕООД, гр. Перник редовно призован не се явява, не изпраща представител и не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че жалбата е неоснователна. Атакуваното решение е правилно и законосъобразно и предлага да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество. Пред настоящата инстанция не са представени писмени доказателства във връзка с касационните основания.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК, на основа на фактическите заключения на първата инстанция, във връзка с посочените в жалбата касационни основания и след направена преценка на събраните

по делото доказателства и доводите на страните намира жалбата за неоснователна, като съображенията за това са следните:

По повод дължащата се и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, съдът намира атакувания съдебен акт за валиден, като обективиран в необходимата писмена форма и постановен от съдията, разгледал делото. Правният спор е родово подсъден на районен съд и местно подсъден на Районен съд – Перник като първа съдебна инстанция, а решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. Провереният съдебен акт е и допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт.

Обжалваното решение е правилно, тъй като не страда от посочените в жалбата пороци, които да са основания за касирането му.

За да постанови обжалваното решение Районен съд - Перник, въз основа на представените и събрани пред него писмени и гласни доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че на 20.09.2012г. при извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол–кухня в гр. Перник, стопанисван от настоящия ответник, инспектори от Дирекция „ИТ“ СО установили, че „****“ ЕООД, гр. Перник, в качеството му на работодател, не е изплатил в установените срокове уговореното трудово възнаграждение за извършената работа на Д. М. О.*** за м. юли 2012г.. По силата на сключен между страните трудов договор е уговорено същото да бъде изплащано еднократно до 25-то число на всеки месец. За нарушението е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна решаващият състав на районния съд при извършваната служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го е констатирал, че при образуване на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, опорочило законосъобразността му и обосноваващо отмяната на издаденото НП. Районният съд е постановил, че тъй като актът за установяване на нарушение е съставен, предявен и връчен на пълномощник на работодателя, сочен за нарушител, но упълномощен с общо пълномощно, не даващо му право да извършва правно валидни действия в административнонаказателния процес от името на упълномощителя, производството по налагане на административно наказание е съществено опорочено в до степен отмяна на процесното НП, каквото е и сторено от първата съдебна инстанция без спорът да бъде разглеждан в неговото същество.

Така постановеното решение е правилно като краен извод, макар по съображения, различаващи се от изложените в мотивите на съдебния акт на първата съдебна инстанция.

Не се споделя позицията на районния съд за съставен акт в отсъствие на нарушителя, каквато е хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН, тъй като липсвали предпоставки за приложението ѝ. По делото се съдържа приложена покана за съставяне на АУАН, отправена от Д „ИТ“ СО до управителя на „*****“ ЕООД, гр. Перник до Б. Е. Б.***, получена на 27.09.2012 г. от А. М. С.*** – пълномощник на управителя на дружеството. Тази покана според касационната инстанция е надлежно получена от лице, натоварено да приема книгата по смисъла на чл. 180, ал. 4 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Такова лице е С.*** и на основание приложеното по делото пълномощно. Следователно адресатът на поканата – ЮЛ, респективно неговият управител, е бил известен, че е поканен за съставяне на акт за установено административно нарушение и не се е явил – осъществена е била хипотезата на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и при тези условия е съставен акт. Порокът на процесното производство по налагане на административно наказание се е проявил в момента, в който законосъобразно съставеният в отсъствие на надлежно поканен и неявил се нарушител акт, е предявен и връчен отново на А. М. С.*** –

пълномощник, но без *изрично* пълномощно за водене на делата на нарушителя във връзка с образуване срещу упълномощителя му административнонаказателни производства. Това е съществено процесуално нарушение, с което се ограничава правото на защита на нарушителя. Административнонаказателната отговорност е лична, с единственото изключение, уредено в ЗАНН, че такава да може да бъде носена и от ЕТ или ЮЛ посредством техните представители по закон. От тук следва, че административнонаказателно производство срещу ЮЛ или ЕТ може да бъде образувано освен с предявяване, връчване и подписване на АУАН от законовия им представител, още единствено и само при извършване на посочените действия от техен изричен пълномощник, по силата на договорното представителство. Нарушението на правилата във връзка с предявяването и връчването на процесния АУАН е съществено и ограничава правото на защита на лицето, посочено за нарушител, тъй като административнонаказателното „обвинение“ е предявено на лице без представителна власт. Контролните и административнонаказващи органи, в производството по налагане на административни наказания следва да подхождат с особено внимание към представяните пред тях пълномощни и правата, които се дават със същите с оглед избягване допускането на процесуални нарушения от вида на констатираното, в случаите когато нарушителят е ЮЛ, с оглед законосъобразност при даване начало на производствата по налагане на административни наказания за неизпълнение на задължения към държавата. Не се споделя тезата на жалбоподателя, че приложимо е правилото на чл. 269, ал. 3 от НПК във вр. с чл. 84, ал. 1 от ЗАНН. Посочената норма на НПК урежда възможност за разглеждане на *делото* в отсъствие на подсъдимия, в случай че същия не е намерен на посочения от него адрес или е променил същия; местоживеенето му в страната е неизвестно и не може да бъде установено или се намира извън пределите на РБ. Всичко това се отнася обаче до подсъдимия обвиняем, който вече е привлечен като такъв със съответното постановление и му е повдигнато обвинение със съответен обвинителен акт, а производството е вече в съдебна фаза. В случая, тъй като именно със съставяне на акт за установено нарушение се повдига „обвинение“ за извършено административно нарушение и актът, подобно на постановлението за повдигане на обвинение следва да се предяви и връчи лично на лицето, посочено за нарушител, освен в случаите когато за налице изричните изключения на основния закон на административнонаказателното производство – ЗАНН.

За прецизност на решението следва да се отбележи и още, че съгласно нормата на чл. 416, ал. 6 от КТ установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на НП се извършват по реда на ЗАНН, доколкото с този кодекс не е установен *друг* ред. Следователно редът, установен с КТ е изричен и следва да се прилага по отношение на връчването на актовете, установяващи извършени нарушения на трудовото законодателство, а именно:

- в случаите на съставени *по време на извършвана проверка* актове – чрез вписването им в ревизионната книга (ал. 3 на чл. 416 КТ), като в тези случаи актът се счита връчен след изтичане на тридневен срок от датата на вписването (чл. 416, ал. 4, предл. първо КТ);
- в случаите, когато не може да бъде връчен лично на нарушителя срещу подпис, актът се изпраща по пощата с препоръчано писмо с обратна разписка и ако лицето не бъде намерено на адреса на управление, на постоянният му адрес или по месторабота, връчването се извършва чрез поставяне на съобщение за съставянето на акта, подлежащ на връчване, на таблото за обявления и в интернет страницата на съответния орган. Тук актът се счита връчен с изтичане на 7-дневен срок от поставяне на съобщението (чл. 416, ал. 4, изр. 2 КТ).

Всички гореизброени норми са изрични и предвидени в специалния КТ, поради което по отношение връчването на АУАН за нарушения на трудовото законодателство следва да се прилага изричния ред и едва при празнота да се следват правилата на ЗАНН. И тъй като в настоящия случай съществени процесуални пороци са именно по отношение връчването на АУАН, то освен предявяването и връчването му на лице, различно от неговия управител и без изрично пълномощно, е налице и неправилно прилагане на общия ред по ЗАНН, тъй като за прилагането на специалния ред по чл. 416, ал. 2 - 4 от КТ не съдържат данни по делото.

Предвид гореизложеното настоящия състав приема, че при разглеждане на делото и постановяване на съдебния акт, Районен съд - Перник не е допуснал нарушения, които да съставляват основания за неговото касиране. Следователно касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно, ще бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд - Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 316 от 17.05.2013г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД № 147 по описа на съда за 2013г., с което е отменено наказателно постановление № 23-2306214/03.01.2013 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда” - Софийска област издадено срещу „***“ ЕООД.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ:

1./п/

2./п/